

РЕШЕНИЕ

№ 599

гр. Плевен, 02.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. Г.А
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20234430201924 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Наказателно постановление № 22-0938-003073/ 18.08.2022г. на
НАЧАЛНИК на СЕКТОР „ПП“ при ОДМВР - ПЛЕВЕН, на Т. М. Х. ЕГН:
***** са наложени административни наказания на основание чл.175
ал.3 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 200 /двеста/
лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за
извършено нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП.

Срещу така издаденото Наказателно постановление (НП),
санкционираното лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН.
Изтъква, че установената в хода на административнонаказателното
производство фактическа обстановка, принципно е вярна, но се явява
непълна, като излага, че се касае за случайно изпадане на предна
регистрационна табела, липса на съзнание у Т. Х. относно това обстоятелство
и в крайна сметка – липса на вина. Моли за отмяна на НП, като
незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване,
жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с упълномощен
защитник. Поддържат жалбата по изложените в нея съображения и считат, че
в хода на съдебното следствие са събрани доказателства в подкрепа на тезата,
че се касае за случайно деяние по смисъла на чл.15 НК. Пледират за отмяна
на НП като неправилно и за присъждане на сторените разноски за адвокатски
хonorar в размер на 1000 /хиляда/ лева, за което представят съответни
писмени доказателства.

За ответната страна – НАЧАЛНИК на СЕКТОР „ПП“ при ОДМВР - ПЛЕВЕН – представител не се явява; с придружителното писмо за изпращане на жалбата в РС-ПЛЕВЕН е изразено бланкетно становище за нейната неоснователност, като е отправено и бланкетно възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение - в случай на уважаване на жалбата, същите разноски да бъдат в минималния законоустановен размер.

Съдът намира, че жалбата е подадена от оправомощена страна, в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима. След щателно обсъждане на събраните доказателствени материали - поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 703296/06.08.2022г. от страна на М. Г. Г. - полицаи в СЕКТОР „ПП“ при ОДМВР – ПЛЕВЕН, в присъствието на свидетеля С. Г. С., както и на нарушителя Т. М. Х.. Съставен е за това, че на 06.08.2022г. около 13:00 часа, в гр.ПЛЕВЕН, ул.„ДИМИТЪР КОНСТАНТИНОВ“, като водач на лек автомобил „ПЕЖО 206“ с рег.№ ****, с посока на движение към улица „САН СТЕФАНО“, извършва следното нарушение: управлява горепосоченото МПС, което е регистрирано по надлежния ред, но е без предна табела - нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП. При съставяне на АУАН, нарушителят не е направил възражения; такива не били представени и по реда, и в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Административнонаказващият орган възприел както изложената от страна на актосъставителя фактическа обстановка, така и приетата от страна на актосъставителя правна квалификация на нарушението. На тази основа, издал обжалваното Наказателно постановление, с което на Т. М. Х. ЕГН: ***** са наложени административни наказания на основание чл.175 ал.3 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за извършено нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП.

Съдът намира, че Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление – издадено, от компетентни лица /л.14 – 15 от делото/. Не се претендира допускането на съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, а и такива не се установяват при служебната проверка за законосъобразност, извършвана от въззивната инстанция.

Ето защо Съдът приема, че издаденото Наказателно постановление е формално законосъобразно. По неговата правилност се събраха гласни доказателствени средства - показания на свидетелите М. Г. Г., С. Г. С., П. В. М., В. Г. М., писмени доказателства /л.8, л.13, л.28 от делото/. Показанията на посочените свидетели са относително подробни и

убедителни, не оставят съмнения за проявена тенденциозност или недобросъвестност при тяхното депозиране. Тези свидетелски показания взаимно се потвърждават и са изцяло в подкрепа на отразената в НП фактическа обстановка, касаеща управление на лек автомобил „ПЕЖО 206“ с рег.№ **** без предна регистрационна табела, при описаните по-горе условия на време, място, обстановка. Поради това, Съдът кредитира гласните доказателствени средства и писмените доказателства по делото. Същевременно, видно от показанията на свидетелите С., М. и М., тази фактическа обстановка, наистина се явява непълна. От показанията на същите трима свидетели се установява по убедителен начин, че на процесната дата, св.П. М., се прибираща пеша към дома си на ул. „Г.“ в ПЛЕВЕН, когато на пътното платно забелязала регистрационна табела № ****. Прибрала табелата в дома си и предложила на дъщеря си – св.М., да направи публикация за намерената табела във „ФЕЙСБУК“-група „Забелязано в Плевен“. В. М. направила публикация в горепосочения смисъл и малко след това, жалбоподателката се срещнала със свидетелката и получила обратно, намерената регистрационна табела. Това развитие на случая впрочем, станало известно и на св.С. С. – полицейски служител и свидетел при съставяне на процесния АУАН, но междувременно, административнонаказателното производство вече било започнало. Поради това, Съдът приема фактическата обстановка, отразена в АУАН/НП, но държи сметка и за гореотбелязаните допълнително установени в хода на съдебното следствие, факти и обстоятелства.

Следва да бъде напомнено, че съобразно чл.140 ал.1 ЗДВП, *„По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.“*. Видно е, че е налице изводимо задължение за водачите, да управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От приетата по-горе фактическа обстановка се установява по категоричен начин, че при описаните условия на време, място, обстановка, жалбоподателката не е изпълнила това свое задължение, а е управлявала МПС, което е без поставена предна регистрационна табела. В този смисъл, от обективна страна, несъмнено е налице нарушение по чл.140 ал.1 ЗДВП, но се поставя въпроса дали в случая деянието е субективно съставомерно. При съобразяване на изложеното по-горе е видно, че предната регистрационна табела на управлявания от Т. Х. л.а. „ПЕЖО 206“ с рег.№ **** е била намерена случайно от св.М. – изпаднала на пътното платно и липсват каквито и да било разумни съображения да се приеме, че същата регистрационна табела е умишлено отстранена от лекия

автомобил. Напротив – очевидно се касае за техническа неизправност във връзка със закрепването на същата табела – като доколкото липсват конкретни доказателства за естеството на тази неизправност, догадки не следва да бъдат правени, още по-малко – във вреда на нарушителя, но е очевидно, че именно в резултат на неустановена техническа неизправност, предната регистрационна табела е изпаднала от управлявания от жалбоподателката лек автомобил. Наред с това, липсват доказателства, че изпадането на табелата е станало известно по някакъв начин на Т. Х. до момента, в който ѝ е бил съставен процесния АУАН, т.е. не може да се приеме обосновано и доказателствено подкрепено, че при управлението на лекия автомобил, жалбоподателката е имала съзнание относно това правнорелевантно обстоятелство. Напротив, отново следва да бъде подчертано, че от показанията на свидетелите М., М., С. се установява по убедителен начин, че Т. Х. не е знаела за липсващата /очевидно изпаднала/ предна регистрационна табела - до момента на спирането ѝ за проверка от страна на полицейските органи и че се е отзовала с подobaваща бързина, за да получи от св.М. същата регистрационна табела. Видно е, че се касае за незнание на фактически обстоятелства, принадлежащи към състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на Т. Х. – същата не е съзнавала, че управлява моторното превозно средство без поставена предна регистрационна табела, поради което умисълът за това деяние, е изключен. Наред с това, споменатото нейно незнание не може да се прецени като дължащо се на проявена непредпазливост, поради което и в съответствие с разпоредбите на чл.14 ал.1 и ал.2 НК вр.чл.11 ЗАНН, се налага крайния извод, че се касае за фактическа грешка – обстоятелство, изключващо вината, т.е. деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката, не е извършено виновно.

Ето защо Съдът намира, че не са били налице условията административнонаказващият орган да наложи административно наказание на основание чл.175 ал.3 ЗДВП, съобразно която административнонаказателна разпоредба, *„Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.“*. Т. Х. не е извършила виновно деяние /умишлено или непредпазливо/, за да понесе за същото, административнонаказателна отговорност. В този смисъл, макар и формално законосъобразно, Наказателното постановление се явява неправилно, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на административнонаказателното производство, съобразно отправено искане от страна на жалбоподателя и неговия защитник, направените разnosки за производството пред настоящата инстанция, следва да бъдат възложени върху ОД на МВР-ПЛЕВЕН; наред с това, Съдът съобрази, че ответната страна е отправила бланкетно възражение за

прекомерност на възнаграждението за адвокат. Съдът намира, че в настоящия случай, възнаграждението в размер на 1000 лева, което се претендира /л.9 от делото/, действително е прекомерно, при съобразяване на актуалната редакция на чл.18 ал.2 вр.чл.7 ал.2 т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ бр.88 от 04.11.2022г./, съобразно която, минималното възнаграждение в случая възлиза на 400 лева. Следва да бъде отбелязано, че се касае за казус без фактическа или правна сложност, а съдебното производство е приключило в две съдебни заседания. Поради това, като справедлив и съответен размер на адвокатското възнаграждение, се преценява сумата от 500 /петстотин/ лева. Поради това, следва на основание чл. 63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК, ОД на МВР-ПЛЕВЕН да бъде осъдена да заплати на Т. М. Х. ЕГН: ***** паричната сума в размер на 5 0 0 лв./петстотин лева/, представляваща направени разноски за адвокатски хонорар по АНД №1924/2023г. по описа на РС-ПЛЕВЕН, като следва да бъде оставено без уважение искането за разноски в размер над 500 лева, до 1000 лева, поради прекомерност.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.3 т.1 вр. ал.2 т.1 вр. ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО Наказателно постановление № 22-0938-003073/ 18.08.2022г. на НАЧАЛНИК на СЕКТОР „ПП“ при ОДМВР - ПЛЕВЕН, с което на Т. М. Х. ЕГН: ***** са наложени административни наказания на основание чл.175 ал.3 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за извършено нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП.

На основание чл. 63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК **ОСЪЖДА** ОД на МВР-ПЛЕВЕН да заплати на Т. М. Х. ЕГН: ***** паричната сума в размер на 500 лв./петстотин лева/, представляваща направени разноски за адвокатски хонорар по АНД №1924/2023г. по описа на РС-ПЛЕВЕН, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането за разноски в размер над 500 лева, до 1000 лева, поради прекомерност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____